

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นตามแนวภาษาศาสตร์

พระมหาดรณพงษ์ อตถญาโน (ผิวเหลือง)

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

อีเมล: yanamath60@gmail.com

Received: June 06, 2019 Revised: June 27, 2019

Accepted: June 30, 2019

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นตามแนวภาษาศาสตร์ ซึ่งประกอบด้วย 1) ระบบประโยคจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักโครงสร้างประโยคและเข้าใจส่วนประกอบต่างๆ ของประโยค และจะช่วยให้ผู้เรียนแต่งกาลได้ถูกต้องทั้งสองภาค คือ ภาคประธานกระทำ และภาคประธานถูกกระทำ และเข้าใจกฎการเปลี่ยนแปลงของแต่ละกาล 2) ระบบคำจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักส่วนประกอบของคำพูด ประเภทของคำแต่ละชนิด กฎการใช้คำแต่ละชนิด วิธีการสร้างคำและหน้าที่ของคำในประโยค 3.ระบบเสียงจะช่วยให้ผู้เรียนรู้จักอวัยวะออกเสียงและการใช้อวัยวะต่างๆ ในการออกเสียง ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาทักษะผู้เรียนในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : การเรียนการสอน, ภาษาอังกฤษ, ภาษาศาสตร์

The learning and teaching primary English under the Linguistics

Phramaha Atthaphong Atthayano (Phiewlerng)

Mahamakut Buddhist University Isan Campus

Email: yanamath60@gmail.com

ABSTRACT

This article has the objective for presenting the learning and teaching primary English under the Linguistics which consists : 1.Sentence system will help student to know the structure of sentence and understanding the various past of sentence, will help student using tenses which have 2 : active voice and passive voice and understanding metamorphism rule of the either tenses. 2.Word system will help student to know the past of speech and the types of words, rule of using the types of words in the past of speech, how to make words and knowing the function of words in the sentence. 3.Sound system will help student to know the organs of speech and using the organs of speech in the pronunciation which can develop efficiently the skills of student in Listening Speaking Reading and Writing.

Keywords: Learning and Teaching, English, Linguistics

1. บทนำ

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทยถือว่าเป็นการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในฐานภาษาที่สอง ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสได้ไปอาศัยอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ รวมถึงสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่ไม่ค่อยได้ใช้ภาษาในการสื่อสารเป็นประจำทุกวันก็เป็นอีกปัญหาหนึ่ง ส่วนผู้เรียนที่มีโอกาสได้ไปอยู่ในประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษหรืออยู่ในที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีก็มีความเข้าใจมากกว่าผู้เรียนที่มีโอกาสเพียงในห้องเรียนเท่านั้น นอกจากนี้ผู้เขียนได้สัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อสอบถามปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามลำดับชั้นการศึกษาคือ ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมี 3 โรงเรียน จำนวน 15 คน ในมหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีมี 2 มหาวิทยาลัย จำนวน 10 คน ผู้เขียนได้สัมภาษณ์ตามลำดับหัวข้อดังนี้ ระบบเสียง ระบบคำ ระบบประโยค และความหมายในภาษาอังกฤษ และสามารถสรุปประเด็นปัญหาได้ดังนี้ ด้านระบบเสียง แบ่งเป็น 2 ทักษะ การอ่านและการฟัง การอ่านนั้นผู้สอนจะอ่านนำจำนวน 2 ครั้งแล้วให้ผู้เรียนอ่านตาม โดยที่ผู้เรียนใช้วิธีการจำคำศัพท์นั้นๆ ว่าออกเสียงอย่างไร ส่วนการฟังผู้สอนจะฟังวิดีโอบันทึกเสียงและทำแบบฝึกหัดไปพร้อมกันแล้วผู้สอนก็จะเฉลยด้วยการแปลให้ผู้เรียนไปตามลำดับหลังจากผู้เรียนได้ทำแบบฝึกหัดแล้ว ด้านระบบคำผู้สอนได้สอนชนิดของคำประเภทต่าง ๆ ทั่วไป โดยเน้นไปที่คำที่มีความหมายว่าอย่างไร แต่ไม่ได้เน้นลงไปรายละเอียดของชนิดคำเหล่านั้นเช่นคำนี้สามารถทำหน้าที่ได้กี่อย่างในประโยค และพบว่าไม่ได้สอนเกี่ยวกับการสร้างคำ ข้อนี้เป็นปัญหามากเมื่อจะต้องนำไปใช้ในการแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ส่วนการแปลอังกฤษเป็นภาษาไทยนั้นก็พอทำได้บ้าง ด้านระบบประโยค ผู้สอนได้สอนกาลและโครงสร้างการแต่งประโยคต่าง ๆ เพียงบางส่วนแต่ไม่ได้สอนโครงสร้างประโยคและกาลครบทุกชนิด ส่วนความหมายผู้สอนเน้นการแปลความหมายประโยคต่างๆ ในห้องเรียน แต่ผู้สอนไม่ได้ให้ความสำคัญเรื่องการใช้คำศัพท์ให้ถูกต้องตามความหมายในระดับข้อความ

ผู้เขียนจึงได้สรุปปัญหาต่างๆ ทั้งของผู้สอนและผู้เรียนได้ดังนี้ 1. ผู้เรียนจำและใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง อันเนื่องมาจากการไม่เข้าใจหลักภาษา 2. ผู้เรียนไม่สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน อันเนื่องมาจากสถานการณ์ สิ่งแวดล้อมไม่เอื้อต่อการใช้ภาษาและการไม่แน่ใจไม่มั่นใจว่าเราใช้ภาษาถูกต้อง เพราะขาดการสอนแบบชี้แนะ 3. ผู้สอนยังยึดหลักการสอนในรูปแบบเดิมซึ่งไม่เข้ากับสถานการณ์ในปัจจุบัน และขาดการอธิบายหลักภาษาอย่างมีเหตุผลสอดคล้องกันตามหลักภาษา มีผลทำให้ผู้เรียนขาดความต่อเนื่องในการเรียน 4. วิธีการสอนของผู้สอนมักจะเน้นที่ตัวผู้สอนเองกล่าวคือผู้สอนเก่งเข้าใจหลักภาษาและพูดภาษาได้ แนวคิดนี้ในมุมมองของนักภาษาศาสตร์มองว่าเป็นข้อผิดพลาดมากสำหรับการสอน เพราะนักภาษาศาสตร์มองว่า การสอนภาษาคือการสอนวิธีการศึกษาภาษาให้แก่ผู้เรียนมิใช่การอธิบายภาษาให้ผู้เรียนฟังแล้วจำไปใช้ เพราะการจำนั้นเป็นสิ่งไม่แน่นอนและไม่มั่นคง อยู่ได้ไม่นาน ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจะไม่สามารถพัฒนาการเรียนภาษาของตนเองได้เลย อุปมาว่าสอนวิธีการจับปลาและการใช้เครื่องมือจับปลาให้แก่คนต้องการปลาดีกว่าจับปลาใส่มือคนต้องการปลา เพราะเมื่อไรก็ตามที่คนต้องการปลาก็จะสามารถหาปลาได้และอาจจะนำไปสู่การพัฒนาเครื่องมือในการหาปลาต่อไปได้ด้วย แต่จะตรงกันข้ามกับการจับปลาใส่มือโดยไม่ได้สอนวิธีการจับปลาและการใช้เครื่องมือในการจับปลา จากปัญหาดังได้กล่าวมานี้ผู้เขียน

จึงขอเสนอการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นตามแนวภาษาศาสตร์ โดยเริ่มจากการเรียนการสอนระบบประโยค ระบบคำ และระบบเสียง ส่วนความหมายนั้นผู้เรียนสามารถจะทำความเข้าใจความหมายได้จากการเรียนและการใช้

2. ระบบประโยค

อันดับแรกของการเรียนการสอนคือการรู้จักโครงสร้างประโยคทั้ง 4 ประโยคอันเป็นพื้นฐานของภาษาอังกฤษ การจัดวางคำในตำแหน่งต่างๆ ของประโยคและการเชื่อมประโยคเข้าด้วยกัน ในภาษาอังกฤษนั้นไม่ว่าประโยคนั้นจะยาวหรือสั้นก็อยู่ภายใต้โครงสร้างประโยคเหล่านี้ สิ่งสำคัญของการเรียนการสอนคือให้ผู้เรียนสามารถแยกโครงสร้างประโยคให้ได้ เมื่อผู้เรียนแยกโครงสร้างประโยคได้ก็จะสามารถแปลประโยคต่างๆ ในภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยและสามารถแปลประโยคต่างๆ ในภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษด้วยเช่นกัน ประโยคแบบในภาษาอังกฤษมี 4 แบบเป็นพื้นฐานคือ ประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ และประโยคคำสั่ง ส่วนโครงสร้างประโยคมีดังนี้

$$1. S^1 + VI^2 + M^3$$

$$2. S + VT^4 + O^5 + M$$

$$3. S + VT + IO^6 + DO^7 + M$$

$$4. S + LV^8 + C^9 / \text{adj.}^{10} + M$$

ตัวอย่างที่ 1 โครงสร้างประโยค = S + VT + O + M

adj. S VT M M

1. S = subject ทำหน้าที่เป็นประธานในประโยค
2. VI = Intransitive verb กริยาที่ไม่ต้องการกรรมมารองรับ
3. M = modifier ทำหน้าที่เป็นส่วนขยาย ประธาน กริยา กรรม และ modifier เอง มักจะวางไว้หน้าหรือหลังตัวที่ขยาย
4. VT = Transitive verb กริยาที่ต้องการกรรมมารองรับ
5. O = Object ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา
6. IO = Indirect object ทำหน้าที่เป็นกรรมรอง มีตัวบุคคลเป็นกรรม
7. DO=Direct object ทำหน้าที่เป็นกรรมตรง มีสิ่งของเป็นกรรม
8. LV= Linking verb เป็นกริยาหลักของประโยค ทำหน้าที่เหมือนกริยาช่วย
9. C= Complement ทำหน้าที่เป็นส่วนเติมเต็มในประโยค
10. adj. = adjective ทำหน้าที่ขยายประธาน

Store employees are checked by the security staff before they leave.

ตัวอย่างที่ 2 โครงสร้างประโยค = S + LV + adj. + M

S M VI adv adj. M

The weather in the southern part of Thailand gets very hot during the summer.

ส่วนกาล (Tense) แยกออกเป็นสองส่วน ประกอบด้วยภาคประธานเป็นผู้กระทำ (active voice) และภาคประธานเป็นผู้ถูกกระทำ (passive voice) เมื่อผู้เรียนฝึกแต่งกาลทั้ง 2 ภาคได้ดีแล้วและเข้าใจกฎการเปลี่ยนแปลงของแต่ละกาลเรียบร้อยแล้ว จึงเริ่มให้ผู้เรียนฝึกแต่งกาลเป็นประโยคบอกเล่า ประโยคคำถาม ประโยคปฏิเสธ และประโยคคำสั่ง รวมถึงรูปแบบประโยคต่างๆ

1.Active voice

	Present	Past	Future
1. ST	s + v1	s + v2	s + will, shall + v1
2. CT	s + be + v ¹ ing	s + be2 + v ¹ ing	s + will, shall + be + v ¹ ing
3. PT	s + have + v3	s + had + v3	s + will, shall + have + v3
4. PCT	s + have + been + v ¹ ing	s + had + been + v ¹ ing	s + will, shall + have + been + v ¹ ing

2.Passive voice

	Present	Past	Future
1. ST	s + be + v3	s + be2 + v3	s + will, shall + be + v3
2. CT	s + be + being + v3	s + be2 + being + v3	s + will, shall + be + being + v3
3. PT	s + have + been + v3	s + had + been + v3	s + will, shall + have + been + v3

ประโยคพิเศษ

There is..., There are..... s + used to s + be + going to

3.ระบบคำ

อันดับที่สองผู้เรียนจะต้องทราบคือชนิดของคำแต่ละประเภท กฎการใช้คำแต่ละชนิด วิธีการสร้างคำและหน้าที่ของคำเป็นเบื้องต้น ซึ่งผู้สอนจะต้องยกตัวอย่างและอธิบายคำที่นำไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ แต่ว่าผู้สอนก็ไม่ควรจะเน้นหนักให้มากไปกับกฎต่างๆ เพราะจะทำให้ผู้เรียนคิดว่ายาก เพียงแต่แนะนำให้รู้จักส่วนต่างๆ ของคำแต่ละประเภทและรู้จักวิธีการนำไปใช้ให้ถูกต้องก็เพียงพอแล้ว สำหรับผู้เรียนในระดับเบื้องต้นนี้ ด้วยเหตุนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจชนิดของคำ กฎการเปลี่ยนคำและการสร้างคำได้เป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลต่อการนำไปใช้ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารต่อไป ซึ่งส่วนประกอบของคำพุดมี 8 ชนิด ผู้สอนควรให้คำจำกัดความที่จำได้ง่าย และอธิบายประเภทของคำแต่ละชนิดว่ามีวิธีใช้อย่างไร พร้อมยกตัวอย่างประกอบการบรรยาย ส่วนประกอบของคำพุด 8 ชนิดนั้นได้มีผู้แต่งเป็นบทร้อยกรองเพื่อให้ง่ายต่อการจำความหมายและหน้าที่ของคำแต่ละชนิดดังนี้

Every name is called a nouns,
As field and fountain, street and town.
In place of nouns the pronoun stands,
As he and she can clap their hands.
The adjective describes a thing,
As magic wand or bridal ring.
Most verbs mean action, something done,
To read and write, to jump and run.
How things are done the adverbs tell,
As quickly, slowly, badly, well.
The preposition shows relation,
As in the street or at the station.
conjunctions join, in many ways,
sentences, words, or phrase and phrase.
The interjection cries out, “Heed!
An exclamation point must follow me!” (Anne Seaton, 2007 p.5)

ส่วนวิธีการสร้างคำและหน้าที่ของคำ ผู้สอนจะต้องคอยแนะนำให้ผู้เรียนฝึกเขียนการสร้างคำและหน้าที่ของคำ เพราะว่าแต่ละคำ เมื่อถูกนำไปวางในประโยคย่อมจะทำหน้าที่แตกต่างกัน เมื่อทำ

หน้าที่แตกต่างกันก็จะทำให้ความหมายของคำในประโยคเปลี่ยนแปลงไปด้วย

	การสร้างคำ	หน้าที่ของคำ
ตัวอย่างที่ 1	teach ¹¹	vt. สอน, ฝึก vi. สอนหนังสือ
	teachable	adj. พอสอนได้ พอฝึกได้
	teacher	n. ครู ผู้สอน
	teaching	n. การสอน, คำสั่งสอน
ตัวอย่างที่ 2	school	n. โรงเรียน, สำนัก, ฝูงปลา vt. อบรม, สั่งสอน, ฝึก
	schoolage	n. อายุถึงเกณฑ์ที่เด็กต้องเข้าเรียน
	schoolboy	n. นักเรียนชาย
	schoolgirl	n. นักเรียนหญิง
	schoolfellow	n. เพื่อนนักเรียน
	schooling	n. การสอนที่โรงเรียน, การฝึกม้า
	schoolmate	n. เพื่อนนักเรียน
	schoolteacher	n. ครู
	schoolyear	n. ปีการศึกษา

ตัวอย่างประโยค

My mother is teaching me to make homework now.

Teaching of monk take my peaceful mind very much.

They study English at school.

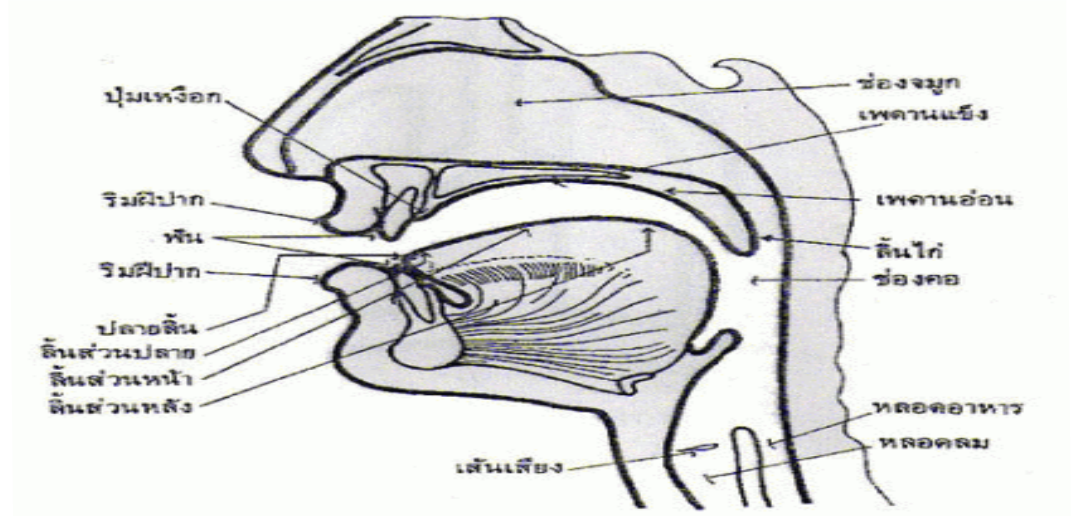
We have to school the student at our school efficiently.

11. หากคำนั้นเป็นคำกริยาให้แจกกริยาตัวนั้นด้วย เช่น teach taught taught เพื่อจะสามารถจำรูปของกริยาช่องต่างๆ ได้แบบไม่ต้องท่องจำ

4.ระบบเสียง

ผู้สอนแนะนำผู้เรียนให้รู้จักอวัยวะสำหรับใช้ออกเสียงพยัญชนะ สระ ในภาษาอังกฤษว่า อวัยวะแต่ละตำแหน่งภายในปากนั้นมีอะไรบ้างและทำหน้าที่อย่างไร การออกเสียงต้องอาศัยฐานกรณ์อะไรคู่กับอะไร จึงจะทำให้เกิดเสียงนั้นๆ เรียกว่า อวัยวะออกเสียง (The Organs of Speech)

ภาพที่ 1 อวัยวะออกเสียง (ไม่มีเจตนาละเมิดลิขสิทธิ์)

ในการออกเสียงพยัญชนะ สระ ภาษาอังกฤษจำเป็นจะต้องทราบว่าการออกเสียงพยัญชนะ สระ เสียงใดเสียงหนึ่งต้องใช้อวัยวะในปากซึ่งเป็นตำแหน่งของการเกิดเสียงและลักษณะวิธีออกเสียง เรียกว่า ฐานกรณ์ (Place and manner of Articulation) ฐานคืออวัยวะที่เคลื่อนที่ไม่ได้ ได้แก่ ริมฝีปาก บน ฟันบน ปุ่มเหงือก เพดานแข็ง เพดานอ่อน และ ลิ้นไก่ กรณ์คืออวัยวะที่เคลื่อนที่ได้ ได้แก่ ริมฝีปากล่าง ฟันล่าง และลิ้น

	Places	Bilabial	Labio-dental	Inter-dental	Apico-alveolar	Fronto-alveolar	Velar	Glottal
Stop	voiceless	p			t		k	
	voiced	b			d		g	
Fricative	voiceless		f	θ	s	ʃ		h
	voiced		v	ð	z	ʒ		

Affricate	voiceless					ʧ		
	voiced					ʤ		
Nasal	voiced	m			n		ŋ	
Lateral	voiced				l			
Trill or tap					ɹ			
Semi-consonants voiced		w				y		

ตารางที่ 1 หน่วยเสียงพยัญชนะ (consonant sounds)

		front		central	back	
		Lips spread	Lips rounded		Lips spread	Lips rounded
High	Closed	i:				u:
	Open	ɪ				ʊ
Mid	Closed	e		ə		o
	Open	ɜ:		ʌ		ɔ:
Low		æ		a		ɑ:

ตารางที่ 2 หน่วยเสียงสระ (vowel sounds)

เมื่อผู้เรียนได้เข้าใจวาระออกเสียงซึ่งเป็นตำแหน่งของการเกิดเสียงและลักษณะวิธีการออกเสียงแล้ว จึงให้ผู้เรียนฝึกอ่านศัพท์อักษร (phonetic symbols) ในภาษาอังกฤษ ในการฝึกอ่านนี้สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับผู้เรียน แล้วจึงให้ผู้เรียนฟังภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ จากเจ้าของภาษา เช่น เสียงอ่านเรื่องสั้น ข่าว เพลง ภาพยนตร์ เป็นต้น

Vowel sounds		Consonant sounds	
symbol	examples	symbol	examples
/i:/	Sleep me	/p/	put
/i/	happy	/b/	book
/ɪ/	Pin dinner	/t/	Take
/ʊ/	Foot pull	/d/	Dog

/u:/	Do shoe	/k/	Car kick
/e/	Red head said	/g/	Go
/ə/	Arrive father	/tʃ/	Catch church
/ɜ:/	Turn bird work	/dʒ/	Age lounge
/ɔ:/	Sort thought walk	/f/	For cough photograph
/æ/	Cat black	/v/	Love vehicle
/ʌ/	Sun enough	/θ/	Thick path
/ɒ/	got watch sock	/ð/	This mother
/ɑ:/	Part heart laugh	/s/	Since rice
		/z/	Zoo houses
		/h/	Hear hotel
/eɪ/	Name late aim	/ʃ/	Shop sugar machine
/aɪ/	My idea time	/ʒ/	Pleasure usual
/eə/	Pair where bear	/m/	make
/ə/	Hear beer	/n/	Name now know
/əʊ/	Go home show	/ŋ/	Bring
/aʊ/	Out cow	/l/	Look while
/ʊə/	Pure fewer	/r/	road
		/j/	Young
		/w/	Wear

ตารางที่ 3 ตัวอย่างเสียงอ่านสัทอักษร (phonetic symbols) (Michael McCarthy,1999 p.157)

5.สรุป

การที่ผู้เขียนแนะนำให้ผู้เรียนเริ่มเรียนจากระบบประโยค ระบบคำและระบบเสียงตามลำดับดังที่ได้แสดงมาแล้วนั้น เป็นเพราะว่ามีเหตุผล 2 ประการ คือประการที่หนึ่ง ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจไม่คลุกคลีอยู่กับเจ้าของภาษาโดยตรงและไม่ได้ใช้พูดเป็นปกติประจำวัน ส่วนมากจะใช้ในการอ่านและเขียนเป็นส่วน

ใหญ่ ประการที่สอง เพื่อให้ผู้เรียนมั่นใจว่าประโยคที่เราต้องการจะสื่อออกไปนั้นถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ภาษาและช่วยให้สามารถจับประเด็นสำคัญของประโยคนั้น เมื่อได้ฟังเจ้าของภาษาพูด สิ่งสำคัญของการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของผู้ที่ไม่มีโอกาสเดินทางไปอยู่ในประเทศนั้นๆ ผู้เขียนมองว่าการรู้และเข้าใจหลักไวยากรณ์อันเป็นเบื้องต้นก่อนเป็นสิ่งสำคัญซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาในด้านอื่นต่อไป เพราะการเรียนการสอนแบบนี้อาศัยความเข้าใจเป็นหลักไม่เน้นความจำ เมื่อเข้าใจและถูกใช้บ่อยๆก็จะนำไปสู่การจำได้ นั่นคือการกำจัดปัญหาของผู้เรียนที่ว่าเรียนแล้วไม่เข้าใจ อันเป็นสาเหตุของการไม่ยอมเรียน นอกจากนี้ผู้เขียนได้นำการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเบื้องต้นตามแนวภาษาศาสตร์นี้ไปทดลองสอนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน จากระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น 3 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 4 คนและระดับปริญญาตรี 3 คน ซึ่งแต่ละคนมีพื้นฐานภาษาบ้างเล็กน้อย ผู้เขียนใช้เวลาในการทดลองสอนอยู่ 6 เดือนเรียนเฉพาะวันเสาร์และวันอาทิตย์พบว่า ด้านระบบประโยค จากเดิมผู้เรียนไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคและไม่สามารถจำแนกชนิดของประโยคได้ รวมถึงการแต่งกาลต่างๆ หลังจากได้เรียนแล้ว ผู้เรียนสามารถจำแนกโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจในส่วนประกอบของประโยคมากขึ้น และสามารถแต่งกาลทั้งสองภาคได้อย่างถูกต้องอันมีภาคประธานกระทำ (active voice) และภาคประธานถูกกระทำ (passive voice) รวมถึงการนำความเข้าใจนี้ไปต่อยอดด้วยการแต่งรูปประโยคต่าง ๆ ได้

อีกอย่างหนึ่งที่ผู้เขียนเน้นย้ำให้ผู้เรียนทำเสมอคือการให้ผู้เรียนแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ เพราะว่าครั้งแรกที่ผู้เขียนได้ทดลองให้ผู้เรียนแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนทุกคนไม่สามารถแปลได้ถูกต้องตามหลักภาษา เมื่อทดลองให้ประโยคเป็นภาษาอังกฤษผู้เรียนสามารถแปลเป็นภาษาไทยได้และนำประโยคภาษาอังกฤษนั้นไปแต่งตามกาลต่าง ๆ ได้ อีกปัญหาหนึ่งของผู้เรียนคือไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคในภาษาไทยดีพอ จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษได้ การฝึกแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการคิดรูปประโยคได้เร็วขึ้น เมื่อถึงเวลานำไปใช้ในการสถานการณ์จริง ด้านระบบคำ จากเดิมผู้เรียนพอมีความรู้เกี่ยวกับชนิดของคำบ้าง แต่ไม่รู้ว่าจะไปใช้อย่างไร ทำหน้าที่อะไรในประโยคนั้นๆ หลังจากได้เรียนแล้วผู้เรียนสามารถจำแนกชนิดของคำแต่ละประเภทได้ เช่น คำนามมีที่ประเภท คำสรรพนามมีที่ประเภท คำกริยามีที่ประเภท เป็นต้น นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถแยกคำที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ด้วยการเติมปัจจัยต่างๆ ลงในคำซึ่งส่งผลให้คำนั้นเปลี่ยนแปลงไปดังตัวอย่างที่ได้แสดงแล้วในเบื้องต้น และประเภทของคำแต่ละชนิดเมื่อไปอยู่ในประโยคทำหน้าที่อะไรในประโยค เช่น คำกริยามี 3 ประเภท คือทำหน้าที่เป็น VT คือกริยาที่ต้องการกรรมมารับ และทำหน้าที่เป็น VI คือกริยาที่ไม่ต้องการกรรมมารับ และทำหน้าที่เป็น VL คือกริยาที่ไม่ต้องแปลในประโยค เช่น I am sorry เป็นต้น ส่วนด้านระบบเสียง จากเดิมผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจน้อยมากเพราะส่วนมากถูกฝึกมาให้อ่านตามคำบอกแล้วจดจำเป็นคำ ๆ ไป หลังจากได้เรียนแล้วผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้นเมื่อผ่านการฝึกออกเสียงตามหน่วยเสียงพยัญชนะ สระ ในภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจว่าเมื่อจะออกเสียงนี้จะต้องใช้อวัยวะส่วนใดกับอวัยวะส่วนใดในการออกเสียงให้ถูกต้อง เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนให้ใช้อวัยวะต่างๆ ดีแล้ว ผู้เขียนก็แนะนำให้ผู้เรียนลองฟังการพูดภาษาอังกฤษจากเจ้าของภาษาตามสื่อออนไลน์ต่าง ๆ เช่น ข่าว เพลง ภาพยนตร์ เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับสำเนียงพูดของเจ้าของ

ภาษาโดยตรงอีกทางหนึ่ง มีสิ่งหนึ่งที่ผู้เขียนสังเกตเห็นคือ การออกเสียงภาษาอังกฤษแบบคนอังกฤษกับแบบคนอเมริกันมีความแตกต่างกัน การออกเสียงแบบคนอังกฤษจะฟังค้อยข้างยากกว่าการออกเสียงแบบคนอเมริกัน และพบว่ามีคำศัพท์กับเสียงอ่านไม่ตรงตามรูปภาษาเช่นเดียวกับภาษาไทยคือ ในภาษาไทยทราย (ชาย) คมนาคม (คะมะนาคม) เป็นต้น ในภาษาอังกฤษ future (ฟิวเจอ) hour (เอาเออ) เป็นต้น

ในทักษะทั้ง 4 ด้าน การเรียนการสอนภาษาต่างประเทศหากไม่ได้อยู่ในประเทศนั้นๆ ผู้เขียนขอแนะนำให้ผู้เรียนเริ่มต้นจากการฝึกด้าน การเขียน การอ่าน การฟัง และการพูด เพราะทักษะการเขียนและการอ่านจะดีขึ้นต้องเข้าใจระบบประโยคและระบบคำช่วย ส่วนทักษะการฟังและการพูดจะดีขึ้นต้องเข้าใจระบบเสียงและการฝึกฟังบ่อยๆ

บรรณานุกรม

Anne Seaton. (2007). **Basic English Grammar for English language learners.**
Saddleback Educational Publishing.

Michael McCarthy. (1999). **English Vocabulary in use elementary.** Cambridge University
press.